

Tưởng nhớ anh Lâm Đốc Thượng

Nguyễn thái Hai

Một hôm tôi nhận được một điện thư hỏi có biết tin gì về anh Lâm đốc Thượng không? Linh tính báo hiệu có việc chẳng lành. Đường giấy điện thoại của anh đã bị cắt. Tôi vào mạng tìm hội Thông Thiên Học tại Atlanta vì biết anh sinh hoạt với hội này từ lâu. Ba ngày sau bà Katie, một người phụ nữ Mỹ, cho tôi số điện thoại của con gái anh và bảo tôi nên liên lạc với cô ấy tiện hơn. Nhờ đó mà tôi biết tin anh bị viêm gan C và đã vĩnh viễn ra đi nhẹ nhàng sau khi vào nhà thương mấy tuần. Tôi hỏi Phương, tên người con gái, có biết LTCC không?

- Dạ có.

Mấy chữ LTCC đã giúp chúng tôi thân mật hơn. Phương bắt đầu xưng bác cháu và giọng nói vui vẻ thân thiện hơn.

- Cháu có muốn đăng tin buồn này trên LT theo thông lệ không?
- Cháu quên mất việc này. Bác giúp cháu được không?
- Nếu cháu muốn tiếp tục nhận LTCC thì xin cho bác địa chỉ mới để Ban Biên Tập chuyển đến cho cháu.

Phương cho biết anh Thượng có cuộc sống an nhàn, tự tại, rất độc lập, không muốn làm phiền ai cả. Ăn chay trường, anh tự đi chợ mua sắm những thứ cần thiết về dự trữ trong nhà và tự nấu nướng theo khẩu vị và nhu cầu riêng. Anh chuyên tu theo Thông Thiên Học từ lúc về hưu. Thỉnh thoảng vợ chồng Phương tới thăm và gợi ý giúp đỡ anh một số việc nhưng anh một mực từ chối với lý do cần vận động cho khỏe người. Phương thấy lúc sau này anh ấy yếu nhiều nhưng anh luôn bảo là sức khỏe tốt, nên vợ chồng Phương rất ngạc nhiên và lo âu khi được tin anh vào bệnh viện.

Tôi chuyển ngay các chi tiết cần thiết cho BBT, và thông báo tin buồn cho các bạn đồng khóa. Khi điện thoại cảm ơn bà Katie, bà ấy đã vui vẻ cho tôi biết thêm nhiều tin tức về sinh hoạt của anh Thượng, về việc rất nhiều người

trong hội ngưỡng mộ anh và anh chính là cố vấn học tập của bà. Bà nói rất nhiều nhưng vì nặng tai nên không hiểu hết. May sao bà xin email của tôi để chuyển bài điều văn của hội đọc hôm đám táng.

Thuong Lam born 11/07/35. Passed on 2/25/09. Graduated from Polytechnic University of Vietnam in 1959 with a Bachelor degree in Civil Engineering. Was a civil engineer at the Ministry of Public Works (South of Vietnam) from 1959 to 1975. Received a Systems Analysis and Organization Development Certification from University of Southern California in 1973.

Worked at Boeing from 1982 to 1998. Lifelong Member in Theosophical Society from 1989 to 2009. Thuong was a widower with 3 stepdaughters Nga Huynh, Phuong Hoa Huynh and Tuyet Anh Huynh. Thuong was a dedicated and sincere member of Theosophy for many years in Atlanta. He was the bookstore manager at 3 locations of Atlanta TS, where he served loyally and well. Thuong was always available and helpful to those budding students of TS and admired for his wisdom and most calm and reassuring attitude.

Some background: After the communists took over the South Vietnam, as he was a government employee, Thuong was sent to the reeducation camp for more than two years. During this time period, he was subjected to intensive political indoctrination, hard physical work, a lack of medical care and hunger. He was not allowed to keep and read religious books. When released he and wife, Hung Thi Nguyen, planned to flee Vietnam by boat. After many failed escapes and (once stranded in open sea) two write-off boats, they successfully escaped Vietnam arriving in Thailand by navigating thru the gulf of Thailand on the small boat. Only he, his wife and the oldest stepdaughter, Nga Huynh, could make the trip. The younger stepdaughters were left behind. It took 11 years before they were reunited with their daughters Phuong Hoa Huynh and Tuyet Anh Huynh. Arriving in USA with few belongings,

Thuong worked and studied hard. He worked at and retired from Rockwell International (which became Boeing.)

Thuong was a dedicated father, loyal Theosophist, friend and mentor to many. He shall surely be missed.

Regards to all,

Anh Thuong, một trong bốn người đầu lớp, ra trường năm 1959 chọn về Tổng Nha Kiến Thiết. Hiền lành, vui vẻ nhưng ít nói, có những nét đặc biệt ngay từ ngày ra trường. Anh bắt đầu ăn chay từ hồi còn trẻ và có ý định đi tu. Thời đó sinh viên tốt nghiệp Phú Thọ rất có giá vì nhiều nhà giàu muốn gả con gái cho, nhưng anh là một trong ba người lập gia đình phải nói là rất trẻ. Anh là người cuối cùng lập gia đình. Sau ngày ra trường cho đến nay tôi chỉ gặp anh hai lần. Lần đầu tại Nha Trang khi gia đình tôi ra du lịch và anh cho tạm trú tại nhà khách của ty Kiến Thiết. Hôm chúng tôi đi Ninh Hòa xem suối nước nóng, anh cho biết là đang trông coi nhà thờ Tin lành gần Hòn Chông. Tôi tỏ ý không hiểu ý anh khi bảo “trông coi,” anh bảo “việc từ thiện mà “. Lần thứ hai vào năm 1998 tại Việt Nam. Không

hẹn mà ngẫu nhiên cả hai đều về Việt Nam lần đầu và gặp nhau trong buổi họp mặt một số bạn đồng khóa còn kẹt lại. Nghĩ rằng về Mỹ sẽ còn nhiều dịp hàn huyên nên đều dành thì giờ trò chuyện với các bạn ở VN và chỉ xin số điện thoại của nhau thôi. Sau này qua điện thoại tôi được biết anh đã chuyển qua làm về điện tử và hỏi nhau về tin tức của các anh em bạn. Anh cho biết đang chú tâm nghiên cứu về thông thiên học và khuyến khích tôi theo môn này. Anh cũng cho tôi biết ít nhiều về sinh hoạt cá nhân và gia đình tương tự như lời cháu Phương đã kể, nhưng lại nói rất nhiều về thông thiên học

Lớp chúng tôi đông nhất của trường, gần 100 sinh viên nhưng chỉ có 19 người ra kỹ sư và hiện nay chỉ còn 7 người rải rác trên bốn lục địa. Tin buồn về anh chuyển đi âm vang dội lại “lại một người ra đi” theo “luật vô thường” của “một kiếp nhân sinh” “sẽ cầu siêu hương linh anh 49 ngày” và “cầu nguyện cho anh sớm về miền Cực Lạc”. Các bạn trường trung học Phan Thanh Giản Cần Thơ cùng có đăng báo chia buồn cùng tang quyến.

Đứng từ trái cô AH Thượng, AH Hai
Ngồi AH Sang, không nhớ tên, cô AH Xuất (1998)